

Tal dia com avui fa...

1 any

Pas accelerat

El Parlament crea la comissió d'estudi del Procés Constituent. El full de ruta preveu el començament imminent dels tràmits de les lleis de ruptura.

10 anys

Els pisos buits

Els promotors avisen que obligar a llogar pisos buits és il·legal. La patronal dels constructors adverteix que portarà el cànon als tribunals.

20 anys

Nou forat

El sindicat de funcionaris denuncia les irregularitats del nou forat d'Hisenda. El PP està disposat a donar suport a una comissió d'investigació.

Full de ruta

Joan Rueda

Colau i la unilateralitat

El govern de Junts pel Sí ha estat clar: o referèndum o referèndum, que vol dir, o acordat o unilateral. Dimarts, a Brussel·les, el president del govern, Carles Puigdemont, ho va reiterar. I ahir, els seus socis parlamentaris, almenys fins al setembre, de la CUP van decidir avalar els pressupostos i, per tant, donar via lliure a la celebració del referèndum. És cert, però, que els cupaires no donen cap possibilitat al pacte amb l'Estat, però, en tot cas, tots els partits que formen Junts pel Sí i la CUP tenen clar que el referèndum s'ha de fer, amb acord o sense.

I davant d'aquest fet, cal veure què fa l'anomenat món dels comuns, el món dels partits que defensen el dret a decidir, però que malden per l'acord. Fa uns dies, el seu portaveu a Madrid i més que probable líder de la nova formació a Catalunya, Xavier Domènech, obria la porta a un referèndum no acordat, si aquest era "efectiu". I per a ell, efectiu ho seria si hi ha un reconei-

El procés avança i els comuns hauran de decidir-se. El més intel·ligent seria acceptar la via unilateral i, després, donar llibertat de vot als militants

xement internacional i es fa amb totes les garanties. Unes hores després, però, ho matisava. I avui queda clar que la postura oficial –que nom pas homogenia– serà l'expressada per l'alcaldeessa Ada Colau a Madrid aquesta mateixa setmana: el referèndum ha d'estar reconegut per l'Estat "d'alguna manera". Aquesta postura xoca, fins i tot, amb l'opinió d'Iñigo Errejón, qui ha deixat clar que aposta pel pacte però que entén que Catalunya té dret a la unilateralitat si el govern espanyol no fa cap oferta. Errejón no entén que un partit que fa bandera de la protesta, del 15-M, de la revolta, demani permís per fer un referèndum.

Els comuns hauran de decidir quina és la seva postura final i com es posicionen davant les respostes de l'Estat un cop avanci el procés, però cada cop els serà més difícil no acceptar la unilateralitat. I, vist això, el més intel·ligent seria acceptar-la, dins del procés de construcció de noves sobiranes, i després, òbviament, donar llibertat de vot als seus militants.

Tribuna

Francesc Joan Serra Gornals. Col·laborador de la Fundació Dr. J. Meulemans

Cultura catalana a Europa

El doctor Josef Meulemans, catedràtic de medicina, físic matemàtic i neuròleg belga, amb el propòsit inicial d'entendre la literatura mèdica publicada en diferents idiomes, va descobrir un punt a l'hemisferi cerebral dret, anomenat "de Meulemans", amb la funció de permetre l'aprenentatge holístic del llenguatge. El punt Meulemans és simètric a "l'àrea de Broca", a l'hemisferi esquerre, emprat per fer un aprenentatge memorístic de les llengües. Els seus descobriments en matèria de neurologia van portar la seva filla, la doctora Christiane Meulemans, i el seu gendre, el polonès criat a Catalunya doctor Josef Elias, ambdós doctors en filologia i en medicina, a seguir desenvolupant la disciplina que aquests descobriments generaren i que anomenaren endolingüística.

L'ENDOLINGÜÍSTICA POSA DE MANIFEST que les llengües es generen a partir d'estructures consonàntiques binàries i ternàries, anomenades codis, i que el mode en què es combinen constitueix un sistema lingüístic. Una de les tesis que defensen és que el català és una llengua angular, que conserva elements de l'evolució històrica

desapareguts d'altres llengües neolatines. Aquest fet, juntament amb altres, converteixen el català en una llengua excel·lent per accedir a un aprenentatge sistemàtic de diferents llengües romàniques. Per aquest motiu, el matrimoni Meulemans-Elias prioritzen l'ús del català en els seus seminaris d'endolingüística impartits arreu del

món.

PARAL·LELAMENT, ALEXANDRE Deulofeu, en una recerca sobre l'origen de l'art romànic a Itàlia i al sud de França, troba, comparant les dates de consagració dels diferents temples i runes de temples, que el monestir empordanès de Sant Pere de Roda és el temple més antic de l'art romànic. Deulofeu demostra amb la seva *Matemàtica de la Història* que, després de les cultures sumèria, egípcia i grega, la cultura europea occidental o romànica té el seu bressol a l'Empordà i el Rosselló vers l'any 800, creant manifestacions pioneres en tots els àmbits de l'activitat humana: filosofia, art i ciència, i expandint-se en totes direccions, fins a culminar per exemple, dins l'àmbit de l'arquitectura, en la catedral gòtica de Colònia.

TANT LES TESIS DELS Drs. Meulemans-Elias com les de Deulofeu, així doncs, situen la cultura catalana com una entitat força rellevant dintre del panorama històric europeu. Arguments de pes per justificar reivindicacions com l'oficialitat del català a les institucions d'Europa i del món.

“Les tesis dels Drs. Meulemans-Elias i les de Deulofeu situen la cultura catalana com una entitat força rellevant dintre del panorama històric europeu

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Fills de la lluna

■ La dèria per les noves tecnologies està assolint cotes paroxístmiques, com ho certifica el darrer crit en inòpia digital: la tendència de molts vianants que creuen, capcots o entotsolats, la calçada temeràriament, tot manipulant compulsivament la pantalleta tàctil de torn. Una irresponsabilitat que no només posa en risc la integritat física de l'infractor, sinó que també genera el desassossec en uns conductors que, malgrat la seva innocència, hauran de respondre penalment en cas d'un hipotètic atropellament. Per acabar-ho d'adobar, algun ajuntament ha gosat "semaforitzar" la calçada per tal d'evitar l'embaudament dels *smartzombies*. Per cert, pagaran ells la infraestructura?

En fi, ens queixem molt de la indiscutable ineptitud dels

nostres governants, però sovint obviem que la ciutadania també fa –per acció o per omissió– política amb el seu (in)civisme. Si volem gaudir d'un hàbitat més harmònic, cal començar per endreçar el portal del veí més proper: un mateix.

ÒSCAR PUJOL ESCANERO
Badalona (Barcelonès)

Alt i clar

■ El sobiranisme català representat per Puigdemont, Junqueras i Romeva ha pogut expressar-se alt i clar a Brussel·les i explicar el perquè s'ha arribat al moment actual; la manca de diàleg del govern espanyol i la utilització partidista del TC; i la ferma determinació d'organitzar un referèndum, pactat o unilateral, però amb fonaments jurídics suficients. Com ha dit el president, la intransigència no pot imposar-se en cap cas a la demo-

cràcia. Veurem ara si el PP respon amb menyspreu com sempre ha fet fins ara, o es replanteja l'estratègia i fa alguna mínima proposta per iniciar el desgel. És evident que Cameron, Aznar i Rajoy són conservadors, molt conservadors, però els dos primers han donat mostres d'intel·ligència política. El primer, pactant un referèndum amb Escòcia i el segon, pactant amb Catalunya els traspassos de competències més importants fets fins ara. Esperem que la CUP entengui que actes tan importants com el de Brussel·les ens porten cap endavant, i no fotin la traveta al procés rebutjant els pressupostos. La voluntat manifestada a Brussel·les pels polítics catalans, de voler exercir el dret a decidir en llibertat, ens ha d'omplir d'orgull a tots.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

'Marathon'

■ Fa poc, en Miquel Pucurull ens informava del tancament de la botiga –emblemàtica– del Domingo Catalán, atleta de referència, maratonista històric, excampió mundial dels 100 km i exemple del bon tracte. Serà una llàstima. Tots plegats trobarem a faltar la botiga –Atleta's– i la persona, el Mingo, sempre disposat a aconsellar i a ajudar. Era més que una botiga; era un centre de trobada i de bon rotllo. Com que les desgràcies no venen soles, he sabut de la desaparició d'una publicació també emblemàtica: la revista *Marathon*. Dedicada al món del córrer (*running* per als modernets), va néixer l'any 1982 gràcies al mític Ramon Oliu, impulsor de la marató i de les curses de fons a Catalunya. Va publicar 343 números. Era l'única revista d'atletisme escrita en català.

FRANCESC GIRALT
Sant Just Desvern (Baix Llob.)